

Katowice, 5 listopada 2022 roku.

Prof. dr hab. Eugenia Mandal
Instytut Psychologii
Uniwersytet Śląski w Katowicach

**Recenzja w postępowaniu o nadanie
dr Katarzynie Stasiuk
stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych
w dyscyplinie psychologia
toczącym się w Instytucie Psychologii Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie**

1. Informacja o przebiegu pracy naukowej i zawodowej Habilitantki

W swojej drodze naukowej i zawodowej Pani dr Katarzyna Stasiuk związana była z Instytutem Psychologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. W 1999 roku na tej uczelni uzyskała dyplom magistra psychologii. W 2006 zdobyła tytuł doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie psychologia przygotowując pracę pt. *„Rola emocji w przetwarzaniu informacji perswazyjnych”*. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. Dariusz Doliński (SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny w Warszawie), recenzentami dr hab.

recenzentami Grażyna Kwiatkowska (UMCS w Lublinie) i Dominika Maison (Uniwersytet Warszawski).

Dr Katarzyna Stasiuk latach od 2006 do 2017 roku była zatrudniona na stanowisku adiunkta w Zakładzie w Instytucie Psychologii na Wydziale Pedagogiki i Psychologii UMCS w Lublinie. Ponadto pracowała jako starszy wykładowca w Instytucie Socjologii w Państwowej Wyższej Szkole Wschodnioeuropejskiej w Przemyślu. Ukończyła też Studia Podyplomowe: Prawo własności intelektualnej, na Wydziale Prawa w Uniwersytecie Jagiellońskim.

Od 2017 roku dr Katarzyna Stasiuk pracuje jako adiunkt w Instytucie Psychologii Stosowanej na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

2. Informacja o obowiązujących przepisach prawa na dzień wszczęcia postępowania habilitacyjnego

Postępowanie habilitacyjne dr Katarzyny Stasiuk toczy się na podstawie Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, art. 219. Zgodnie nim:

1.
Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:
 - 1) posiada stopień doktora;
 - 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
 - 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
2.
Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.
3.
Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.

3. Ocena osiągnięcia naukowego

Zgodnie z Ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, art. 219. ust.1 pkt 2a dr Katarzyna Stasiuk za swoje osiągnięcie naukowe wskazała monografię naukową: Stasiuk, K. (2020). *Psychologiczne aspekty spostrzegania ekspertów i ich rekomendacji*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Monografia została wydana przez wydawnictwo ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. A, Wydawnictwo Naukowe PWN w Warszawie.

Recenzje wydawnicze książki przygotowali prof. dr hab. Dariusz Doliński (SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny w Warszawie SWPS Uniwersytet) i prof. dr hab. Józef Maciuszek (Uniwersytet Jagielloński).

Monografia stanowi syntezę prac Autorki nad zagadnieniami społecznej roli i funkcjonowania ekspertów. Książka liczy 191 stron. Zawiera analizy teoretyczne oraz przedstawia cykl badań empirycznych.

Problematyka monografii została bardzo dobrze osadzona w psychologii, jest interesująca poznawczo i ważna społecznie. W psychologii lokować ją należy zarówno w kontekście szerszym klasycznych badań nad rolą autorytetów w psychologii społecznej (m.in. badania Milgrama), jak i węższym: komunikacji perswazyjnej, pomagania, czy świadczenia usług przez różnych ekspertów. Dotyczy psychologii poznawczej, psychologii społecznej, ale też psychologii zdrowia, czy psychologii ekonomicznej (psychologia konsumenta). Tematyka lokuje się także w istotnym społecznie kontekście - udzielania i przyjmowania porad. Zagadnienie to jest szczególnie ważne m.in. w zawodzie psychologa.

Podjęta w monografii problematyka roli ekspertów jest ważna, aktualnie bowiem relacje pomiędzy ekspertami i laikami zmieniają się. Współcześnie obserwujemy, że wraz z rozwojem technologii informatycznych, przybywa ekspertów, znających się „na wszystkim”, lub przeciwnie - wyspecjalizowanych w bardzo wąskich dziedzinach. Miał kontaktów z „tradycyjnymi” ekspertami powszechne także staje się korzystanie z porad Doktora Google, czy zasięganie opinii youtuberów lub blogerów (np. Mama Ginekolog). Ludzie chętnie też sięgają do porad medycyny alternatywnej, uzdrowicieli, leków homeopatycznych itd. Pojawia się sceptycyzm wobec nauki i jej ekspertów. Nierzadko podważane są kompetencje i dobre intencje ekspertów (np. lekarzy, ekonomistów, polityków).

W książce dr Katarzyna Stasiuk w rozdziale 1 podjęła udaną próbę uporządkowania wiedzy na temat tego kim jest ekspert z perspektywy psychologii poznawczej i społecznej. Celem było poznanie czynników związanych z postrzeganiem ekspertów.

Problem trafnie analizowała w aspekcie procesów pamięci, selekcjonowania i przetwarzania informacji, analizy i faz rozwiązywania problemów czy „przemysłanej praktyki” (*deliberate practice*). Zasadnie pokazała na poznawcze ograniczenia mogące pojawiać się u ekspertów np. schematyczne podejście do problemu, efekt nastawienia, koncentrowanie się na jednej, „kluczowej” informacji.

Autorka omawiała też społeczną rolę ekspertów polegającą na udzielaniu porad. Zwróciła uwagę na oszczędność czasu u laika, który nie musi w mozolny sposób studiować literatury tematu i ćwiczyć, aby osiąść wiedzę i praktykę eksperta. Jednocześnie akcentowała specyficzne zależności oraz interesy w kontakcie obu stron. Podaje definicję eksperta, jest to: „osoba posiadająca w danej dziedzinie wiedzę większą i lepiej zorganizowaną niż inni ludzie, co zazwyczaj pozwala im na bardziej efektywne rozwiązywanie problemów” (str. 51).

Co ważne, dr Stasiuk zwróciła uwagę na subiektywność zagadnienia, czyli fakt, że wykształcenie, umiejętności, tytuły naukowe nie zawsze i nie dla wszystkich wystarczają, by zyskać miano eksperta. Współcześnie w codziennym życiu opinie uczonych niekiedy zrównywane są z opiniami blogerów, a wiarygodność i zaufanie budowane są przez liczbę followersów w Internecie. Ekspersckość jest wtedy postrzegana subiektywnie i „nadawana” przez innych ludzi.

Niedostatkami tej części książki jest – w mojej opinii - brak szerszej dyskusji o eksperckości w kontekście autorytetu, zagadnienia znacznie szerszego w psychologii (także w socjologii, pedagogice, filozofii i religii), niż sam temat eksperckości. Szerszego kontekstu brakuje także w dyskusji rezultatów. W Bibliografii książki zabrakło nazwiska Stanleya Milgrama, czy prac innych znanych psychologów podejmujących zagadnienie autorytetów i uległości wobec nich.

W części drugiej Autorka w typowy dla psychologii społecznej traktuje temat ekspertów w aspekcie podstawowych wymiarów spostrzegania społecznego: sprawczości (kompetencji) i moralności (Bakan, 1966; Wojciszke, 2011). Omawia przeprowadzone cztery badania, które potwierdzają rezultaty znane z innych danych, że wymiar moralności jest ważniejszy niż wymiar sprawczości. Badania Autorki pokazały m.in., że moralność bardziej niż sprawczość jest podstawą kategoryzacji jako eksperta w zawodach lekarza, doradcy ubezpieczeniowego i

mechanika samochodowego. Istotne okazały się też cechy relacyjne (uprzejmość, bycie miłym), zależność od eksperta oraz specyfika zawodu. Od lekarza i doradcy finansowego ludzie w większym stopniu niż od mechanika oczekiwali moralności.

Rezultaty ten – moim zdaniem - wymagałyby dalszych badań, w tym realizowanych niekoniecznie w paradygmacie eksperymentalnym. Nie sądzę, aby ludzie nie doceniali moralności mechaników samochodowych, wszak stan pojazdu odpowiada za zdrowie i bezpieczeństwo w stopniu porównywalnym lub niekiedy wyższym niż leczenie i finanse.

Ponadto Autorka we wszystkich badaniach skupiła się zawodach lekarza, doradcy ubezpieczeniowego i mechanika samochodowego. Szkoda, że nie objęła badaniami innych zawodów, w tym przykładowo zawodu psychologa lub pedagoga, także związanych z udzielaniem usług.

W części trzeciej książki dr Stasiuk w swoich badaniach koncentruje się na poradach ekspertów. Problem analizuje w kompetentny sposób odwołując się do innych badań wskazujących na rolę języka i komunikacji, na znaczenie społecznych sieci rekomendacji (*advice network*). Wskazuje na model decydującego doradcy, rolę mechanizmów egocentrycznych, heurystyki pewności, znaczenie zaufania do własnej wiedzy u odbiorcy. Szeroko traktuje problem w aspekcie problematyki zmian postaw. Tę część analiz teoretyczno-przeglądowych oceniam jako bardzo dobrą.

Analizy teoretyczne stają się kanwą kolejnych trzech badań Autorki. Ich celem jest sprawdzenie czy rekomendacja wpływa na spostrzeganie eksperta. W badaniach testowano rolę aktywnych i pasywnych rekomendacji, na przykładzie sytuacji, gdy lekarz doradza lub odradza szczepienie przeciw grypie. Uzyskano ciekawy rezultat pokazujący, że nawet osoby negatywnie nastawione wobec szczepień pozytywnie oceniły kompetencje lekarzy. Autorka nie zastanawia się: czy to faktyczna opinia czy tylko uprzejma deklaracja.

Analogicznie, w kolejnym badaniu potwierdzono, że lekarze i stomatolodzy zalecający średnie lub duże interwencje byli oceniani jako bardziej kompetentni od tych, którzy rekomendowali obserwowanie objawów i czekanie. Rezultaty wyjaśniano w oparciu o oczekiwania wobec medyków. Podobne efekty aktywnej rekomendacji uzyskano w odniesieniu do doradcy finansowego wobec porad za lub przeciwko ubezpieczeniom. Wskazano też na efekt konformacji tj. zgodności rekomendacji z wiedzą i korzyściami klientów.

Podobnie, w tej części badań w centrum zainteresowań pozostają zawody medyczne. Autorka planując dalsze poszukiwania w przyszłości także optuje za objęciem badaniami medyków, średniego personelu medycznego: pielęgniarek i położnych. Sądzę, że takie

zawężanie grup eksperckich zmniejsza możliwości generalizowania rezultatów badań na postrzeganie ekspertów i ich rekomendacji w innych dziedzinach życia.

W podsumowaniu Autorka stara się pokazać, że ekspert staje się ekspertem nie dlatego, że posiada pewne cechy, ale dlatego, że ludzie uważają go za wiarygodne źródło informacji. Jednocześnie bycie ekspertem w oczach ludzi nie jest stałą właściwością. Pewne czynniki powodują obniżenie jego wiarygodności, tj. przestaje on być ekspertem. Osoba, która początkowo wysoko oceniła kompetencje eksperta może zmienić zdanie po zapoznaniu się z jego radami.

Ogółem, uważam, pomimo wskazanych powyżej uwag i sugestii, że analizy teoretyczne i badania dr Katarzyny Stasiuk są bardzo dobrze osadzone w psychologii społecznej. Tematyka jest aktualna i ciekawa. Książka z powodzeniem zapełnia lukę w polskich, psychologicznych publikacjach o ekspertach i ich poradach. Rezultaty są społecznie ważne w kontekście zmieniających się relacji pomiędzy ekspertami i laikami. Zaprezentowane badania dowodzą bardzo dobrego przygotowania metodologicznego, są dobrze zaplanowane, zrealizowano je w cyklu badań na licznej grupie łącznie ponad 2000 osób. Świadczą one o wysokich umiejętnościach prowadzenia badań naukowych w zakresie nauk społecznych.

Oceniam, że książka dr Katarzyny Stasiuk wskazana jako osiągnięcie naukowe stanowi znaczący wkład w psychologii w obszarze badań z psychologii społecznej. Osiągnięcie naukowe odpowiada wymaganiom określonym w procedurze habilitacyjnej.

4. Dane bibliometryczne

Dane bibliometryczne dr Katarzyny Stasiuk przedstawiają się następująco:

- Sumaryczny współczynnik za rok 2021 wynosi Impact Factor IF=29,07; zaś do listopada 2022 IF=42,789.
- Indeks Hirscha - za rok 2021 w Scopus h=4, zaś do listopada 2022 w Web of Science h= 5; w Scopus h-index=5.
- Liczba cytowań - za 2022 rok w Scopus =73; w Web of Science 77, liczba cytowań bez autocytowań za rok 2022 - Web of Science =61. Za samocytowania uznane zostały

te prace, w przypadku których pozycja cytowana i cytująca zawierała przynajmniej jednego autora wspólnego ¹.

Wskaźniki bibliometryczne prac dr Katarzyny Stasiuk uznać można za wystarczające w postępowaniu habilitacyjnym.

5. Ocena dorobku naukowego

Zestawienie liczbowe przekazanej mi do oceny dokumentacji pokazuje, że łącznie na **dorobek publikacyjny** dr Katarzyny Stasiuk składa się 1 książka naukowa autorska zgłoszona jako osiągnięcie naukowe oraz 24 innych publikacji naukowych. Są nimi prace po doktoracie:

- 1 książka naukowa współautorska: Stasiuk, K., Maison, D. (2014).
- 2 współredakcje książek naukowych: Kwiatkowska, G., Stasiuk, K., (red.)(2008) i Danieluk, B., Stasiuk, K., (red.) (2010);
- 2 rozdziały w książkach naukowych;
- 4 współautorskie rozdziały w książkach naukowych;
- 15 współautorskich artykułów w czasopismach naukowych.

Od uzyskania doktoratu w 2006 roku do wszczęcia postępowania habilitacyjnego w 2021 roku upłynęło 15 lat. Dane liczbowe pokazują, że dr Stasiuk przygotowała średnio 1,5 tekstu naukowego rocznie. To nie jest nazbyt wiele, zważywszy na fakt, że większość prac to teksty wieloautorskie napisane średnio przez 3 autorów. W analizach liczbowych warto odnotować znaczną dynamikę prac pisanych w ostatnich latach, po 2014 roku i po 2020.

W ocenie całości dorobku dr Katarzyny Stasiuk podkreślić należy wysoką jakość większości publikacji. W dorobku (obok pracy wymienionej jako osiągnięcie naukowe) na wysoką ocenę zasługuje książka autorstwa Stasiuk, K., Maison, D. (2014). *Psychologia konsumenta*, wydana przez Wydawnictwo Naukowe PWN w Warszawie.

Większość artykułów i rozdziałów (z wyjątkiem 2) to prace współautorskie, przygotowane przez 2 - 6 autorów. Publikacje napisane zostały wspólnie z cenionymi polskimi badaczami: Dariuszem Dolińskim, Agatą Gąsiorowską, Dominiką Maison, Józefem Maciuszkiem Tomaszem Zaleśkiewiczem oraz z badaczem z Izraela Yoramem Bar-Tal. W

¹ Dane bibliometryczne zostały przygotowane w listopadzie 2022 roku przez Panią dr Anetę Drabek z Centrum Informacji Naukowej i Bibliotekę Akademicką CINIBA Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

druku znajduje się artykuł dotyczący problematyki pandemii COVID przygotowany przez międzynarodowy zespół 12 badaczy. Pośród 21 prac **w 12 publikacjach** dr Stasiuk jest **pierwszym autorem**, co odzwierciedla Jej istotny wkład w przygotowanie tekstów. Polegał on na opracowaniu koncepcji badań lub ich przeprowadzeniu.

Autorka opublikowała swoje artykuły w cenionych czasopismach naukowych znajdujących się w wykazach MNiSW takich jak: *Food Research International* (IF= 6.475, 140 pkt), *Vaccines* (IF = 4,42, 140 pkt), *Journal of Health Psychology* (IF=3.526.,100 pkt), *Current Psychology* (IF= 4.297,70 pkt), *Advances in Cognitive Psychology* (IF = 1.16 70 pkt), *Frontiers in Psychology* (IF=2,06, 70 pkt), *Polish Psychological Bulletin* (IF=0.62, 70 pkt), *Social Psychological Bulletin* (IF= 0,49, 40 pkt). Teksty te uzyskały pozytywne recenzje w prestiżowych czasopismach, co potwierdza ich wysoką naukową jakość oraz wartość zainteresowania w zasięgu międzynarodowym problematykę.

Centralne miejsce w dorobku naukowym dr Katarzyny Stasiuk zajmuje problematyka postrzegania ekspertów. Zajmuje się nią, w pracy zgłoszonej jako osiągnięcie naukowe oraz w innych publikacjach. Specyfiką podejścia jest analiza tematyki w podejściu psychologii społecznej i osadzenie jej w kontekście kompetencji i relacji interpersonalnych.

Autorka w dorobku zasadnie zwraca uwagę rolę na to, że postrzeganie eksperckości jest „w oku patrzącego”, ma związek z satysfakcją z rekomendacji doradców finansowych, opisuje efekt konfirmacji, zwraca uwagę na znaczenie huśtawki emocjonalnej (Danieluk, i in. 2020; Stasiuk i in 2016; Zaleśkiewicz i in. 2016; Gąsiorowska i in, 2015; Stasiuk, 2015; Bartal i in. 2013)).

W ostatnich latach dr Stasiuk połączyła swoje zainteresowania eksperckością z okresem pandemii COVID-19 w kontekście postawom ludzi wobec szczepień. Badała uwarunkowania postaw pozytywnych i negatywnych wobec szczepień, ich dynamikę, analizowała argumenty osób prezentujących w tym zakresie odmienne postawy. Zwracała uwagę na postawy sceptycyzmu naukowego u osób przeciwnych szczepieniom, na rolę ich wcześniejszych doświadczeń. Cenne są tutaj też longitudinalne badania zespołowe zrealizowane w Polsce w okresie pandemii od lutego 2021 do sierpnia 2021 pokazujące na dynamikę w tej materii postaw, argumentacji i zachowań Polaków (Stasiuk in. 2021; Maciuszek i in, 2021).

Dr Stasiuk od wielu lat interesuje się też zachowaniami konsumentckimi. Wspominana wyżej książka jest udaną publikacją w tego obszarze. Obecnie Autorką poszerzyła tę tematykę o zachowania konsumentów w okresie pandemii. Udanymi są badania w licznych,

międzynarodowym zespole w kontekście zachowań żywieniowych, pokazujące m.in. na częstsze gotowanie w domu, spędzanie większej ilości czasu kuchni i z rodziną oraz na większą uważność w jedzeniu (*mindful eating*) w okresie lockdownu (Grunert, i in. 2021).

Dr Stasiuk jest aktywna naukowo w zakresie **uczestnictwa w konferencjach** naukowych. Brała udział przygotowując wystąpienia naukowe w 10 konferencjach zagranicznych i w 13 konferencjach polskich, współpracowała w organizacji kilku konferencji ogólnopolskich. Dr Stasiuk należy do Polskiego Stowarzyszenia Psychologii Społecznej, gdzie jest członkinią Komisji Rewizyjnej.

Dr Stasiuk recenzowała teksty naukowe dla uznanych czasopismach naukowych takich jak: *Basic and Applied Psychology* (IF =1,4), *Current Psychology* (IF= 4.297), *Journal of Health Psychology* (IF= 3.526), *Environmental Research and Public Health*, (IF= 4.614) *Frontiers in Psychology* (IF=2,06) oraz *Polish Psychological Bulletin*, *Social Psychological Bulletin*.

Stwierdzam, że dorobek naukowy dr Katarzyny Stasiuk jest znaczący. Autorka w kompetentny sposób podejmuje ważne i aktualne tematy społeczne. Badania cechuje solidny warsztat metodologiczny. Rozważania teoretyczne i analizy empiryczne są poprawne, interpretacja wyników wnikliwa. Rezultaty dostarczają nowej wiedzy z zakresu psychologii , w szczególności z psychologii społecznej.

6. Uczestnictwo w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych i zagranicznych.

Dr Katarzyna Stasiuk uczestniczyła w 2 grantach NCN. Były to:

1. udział jako główny wykonawca w 2011 roku w grantie NCN *Tendencyjność w ocenie eksperta – wpływ rekomendacji lekarza na ocenę jego autorytetu epistemicznego* oraz
2. udział jako wykonawca w grantie NCN z 2012 *Zniekształcenia poznawcze. w ocenie autorytetu epistemicznego eksperta: ich psychologiczne źródła i konsekwencje na przykładzie oceniania ekspertów w z dziedziny ekonomii.*

Dr Katarzyna Stasiuk pracowała w projektach europejskich. W 2020 roku brała udział w projekcie: *How the Covid-19 crisis affects consumer behaviour demand for food products and services*. Projekt The European Knowledge and Innovation Community on Food.

Od 2021 roku uczestniczy w pracach w projekcie EIT Food (European Institute of Innovation nad Technology) *Dairy alternatives drinks and yoghurt based on rapeseed ingredients*.

7. Aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, w szczególności zagranicznej oraz staże naukowe

Dr Katarzyna Stasiuk współpracuje naukowo z kilkoma wiodącymi polskimi ośrodkami naukowymi. Jest to współpraca z Uniwersytetem Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie, gdzie współpracowała lub współpracuje w zakresie wybranych badań w obszarze psychologii społecznej, są to m.in. ciekawe badania dotyczące postaw utajonych i zastosowań analiz statystycznych w badaniach psychologicznych (współpraca z prof. Grażyną Kwiatkowską, dr Barnabą Danielukiem i dr Renatą Maksymiuk).

Dr Stasiuk współpracuje też z Uniwersytetem Warszawskim. W tej uczelni była i jest aktywna m.in. w zakresie badań zachowań konsumenckich (m.in. współpraca z prof. Dominiką Maison). W roku 2020 była zatrudniona jako adiunkt na stanowisku naukowym w projekcie badawczym realizowanym w Uniwersytecie Warszawskim.

Ponadto dr Stasiuk aktywnie współpracowała i współpracuje z SWPS Uniwersytetem Humanistycznospołecznym realizując badania z zakresu szeroko rozumianej problematyki psychologii społecznej: wpływu społecznego, postaw wobec szczepień, postrzegania lekarzy, autorytetów i ekspertów (współpraca z prof. Dariuszem Dolińskim, prof. Tomaszem Zaleśkiewiczem i prof. Agatą Gąsiorowską).

W zakresie współpracy zagranicznej dr Stasiuk uczestniczyła we wspólnych badaniach z prof. Yoramem Bar-Tal w Tel Awiw University w Izraelu. Przebywała na tej uczelni na 2 stażach naukowych w 2011 (2 tygodnie) i 2018 (1 tydzień).

Współpraca naukowa z ośrodkami polskimi i zagranicznymi, staże naukowe zaowocowały wieloma publikacjami naukowymi oraz aktywnościami w konferencjach naukowych.

8. Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzujące naukę

Dr Katarzyna Stasiuk prowadziła zajęcia dydaktyczne w ramach programu Erasmus na Katolickim Uniwersytecie San Vincente Martir w Walencji w Hiszpanii.

Prowadziła też zajęcia dydaktyczne w UMCS, była opiekunem koła naukowego, uczestniczyła w pracach Komisji Rektorskiej ds. Promocji UMCS. Aktualnie prowadzi zajęcia z kilku przedmiotów z zakresu psychologii społecznej, psychologii marketingu, psychologii zarządzania zasobami ludzkimi oraz seminarium magisterskie w Instytucie Psychologii Stosowanej Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Na dorobek organizacyjny dr Stasiuk składa się współpraca w organizacji kilku konferencji ogólnopolskich, były to trzy edycje Lubelskich Spotkań z Psychologią Społeczną, XV Zjazd Polskiego Stowarzyszenia Psychologii Społecznej w Lublinie i VII konferencja Zespołu Badania Wpływu Społecznego w Lublinie. Popularyzacja nauki dr Stasiuk to komentarze w programach radiowych (m.in. Radio Lublin, Polskie radio IV, TokFm) i komentarze prasowe w Newsweek i w Kurierze Lubelskim.

Dr Stasiuk aktywnie współpracowała z otoczeniem gospodarczym przygotowując liczne ekspertyzy i opinie oraz ankietowe badania satysfakcji klientów. Ponadto dr Stasiuk była członkiem kapituły Książki dla Trenera Polskiego Towarzystwa Trenerów Biznesu.

Konkluzja

Stwierdzam, że osiągnięcie naukowe, aktywność naukowa, cały dorobek naukowy, dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski dr Katarzyny Stasiuk spełniają kryteria określone w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, art.219. Popieram wniosek o nadanie dr Katarzynie Stasiuk stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

[Eugenia Mandal]